

[Carl Petersen.]

hvedeprisen ville blive omkring 50 kr. pr. 100 kg; i dag er den imidlertid ca. 60 kr., og det vil sige, at det, der dengang var formålet med ministerens udtalelse, nemlig at sikre landmændene en antagelig pris på hvede, således at de fortsat ville tilsø de nødvendige arealer med hvede, er mere end opnået i kraft af den almindelige prisudvikling.

Jeg vil derfor henstille til den højtærede minister, at han lader dette argument vige til fordel for det synspunkt, at det vil være til fordel for forbrugerne, at der nu lukkes op for importen i hvert fald for de 44 000 t, som er tildelt Danmark i henhold til hvedeoverenskomsten.

Der er efter min opfattelse tre vigtige argumenter for at hjemtage denne hvede nu: for det første er beholdningen af udenlandsk hvede, såvidt jeg ved, for tiden meget lille, og følgen må blive, at bagerne ikke ret længe kan opretholde det blandingsforhold, der giver den bedste kvalitet brød. For det andet tyder alt på, at frakterne vil stige, således at den hvede, der skal importeres, før eller senere vil blive dyrere, inden den når den danske havn, og denne efter min mening unødvendige fordyrelse skal jo betales af forbrugerne. For det tredje forekommer det mig at være klogt nu at tage disse partier af hvede hjem, idet verdenssituationen er således, at man ikke helt kan afvise den mulighed, at en situation kunne opstå, som kunne forhindre, at vi fik hveden hjembragt. Ud fra disse motiveringer er mit spørgsmål altså en henstilling til den højtærede minister om nu at importere de 44 000 t hvede fra Amerika.

Landbrugsministeren (Hauch): Det ærede medlem, der stillede dette spørgsmål til mig, har jo selv haft en sjælden lejlighed — jeg kunne måske endda sige en usædvanlig lejlighed — til at disponere i denne sag. Men der blev altså ikke disponeret på det tidspunkt, hvilket jeg ikke skal kritisere. Jeg er meget tilfreds med, at det ikke skete, men jeg minder bare om, at den mulighed forelå.

Løvrigt skal jeg udtale til det ærede medlem, at ifølge den internationale hvedeaftale, som Danmark har underskrevet, er

Danmark forpligtet til at aftage 44 000 t hvede årlig, såfremt denne hvede tilbydes os af eksportørlandene til aftalens minimumspris, der er på 1,40 dollar pr. bushel, medens vi på den anden side har ret til at købe 44 000 t hvede hos eksportørlandene, såfremt vi erklærer os villige til at betale maksimalprisen, nemlig 1,80 dollar.

Da verdensmarkedsprisen på hvede for tiden er højere end aftalens maksimum, er der ingen af de hvedeeksporterende lande, der vil kræve, at Danmark køber de 44 000 t nu. Noget andet er, at Danmark indenfor høståret vil få brug for dette kvantum for at kunne dække brødforsyningen, og at det sikkert er rigtigt, at det møller- og bager-teknisk set ville være en fordel, om vi importerede hveden nu og iblandede den jævnt i den danske hvede. Deri har det ærede medlem efter min mening ret.

Forholdet er imidlertid det, at loven om hvede af høst for høståret 1950—51 indeholdt den bestemmelse, at landmændene er berettiget til at få udbetalt 5 kr. over Københavns sælgernotering for 112 pounds byg for deres hvede. Den daværende landbrugsminister erklærede sig ved lovforslagets fremsættelse villig til at medvirke til, at en sådan overpris kunne opnås ved, at årsimporten af hvede eller hvedemel blev tilpasset efter forbruget. Da det hidtil ikke har været muligt for landmændene at opnå den i hvedeloven anførte overpris i forhold til bygprisen, har jeg ikke ment det rigtigt at åbne for importen af hvede endnu, da importen ikke er nødvendig i øjeblikket af forsyningsmæssige grunde. Såfremt de danske møllere havde haft interesse i at få indført udenlandsk hvede til iblanding, ville de formentlig have draget omsorg for, at det, som var lovens forudsætning og mening, og det, som dette høje tings medlemmer har givet tilslutning til, at der blev betalt den pris for hvede, som var lovens forudsætning, var sket fyldest. Det er ikke sket hidtil, og det sker heller ikke i øjeblikket, og det er en af grundene til, at jeg ikke kan imødekomme det ærede medlem.

Pr. 1. december henlå der hos de handlende og møllere ca. 70 000 t hvede og ca. 11 000 t hvedemel, hvilket er tilstrækkeligt til at sikre forsyningen indtil slutningen af marts, og erfaringsmæssigt kommer der